

Mats Wahlqvist

Född: 1966

Mats hade provat en hel del sporter som hockey och pingis innan när han var runt 9 år startade med judo hos Bo Munthe. Men han tröttnade på det och ville då prova på tennis men det var hart när omöjligt att få en plats. Av en slump fick han tag på en broschyr med olika sporter våren 1981 och där fanns en annons från SSIF med en tecknad bild på kendo. När han tog kontakt med klubben hade de ingen nybörjarträning för tillfället men Leif Hurtig ställde då upp som privatlärare fram till sommaren. Till hösten började Mats träna i nybörjargruppen med bland andra Mats Philipsson.

Figur 1 - Träning i Vällingbyhalen i början av 80-talet; fr v bak Sven Keski-Seppälä, okänd, Lars Lindin; fr v fram Hans Lundberg, Per Bjerlow, Mats Wahlqvist

Mats första japanska kendolärare Kon-sensei 1982 stärkte Mats intresse att fortsätta med kendon. Det väckte också ett starkt intresse för Japan och japansk kultur förutom. SM 1982 var Mats första och han minns att han förlorade i polen mot Leif Svensson jr. 1983 kom Konno-sensei Mats minns att hans utsattes för dennes 'special geiko' vilket innebar 40–50 minuter av geiko. Den våren graderade Mats sig till 1 Dan, en gradering som avslutade graderingsstoppet som införts 1976 i Sverige. Den sommaren var Mats och Per Bjerlow deltagare vid internationella sommarlägret i Kitamoto. Hans vistelse i Japan varade en månad. Vid det årets SM blev han igen utslagen av Leif Svensson jr men som plåster på såren fick han ett lag-SM tecken med SSIF.

Under första åren tränade Mats 4 gånger i veckan, måndag och torsdag hos SSIF i Johanneskolan samt onsdag och fredag hos Budokwai i Vällingbyhallen. Ibland var det också träning på Radiohuset.

Till EM i Bryssel 1984 var Mats för första gången uttagen till landslaget och främsta minnet från tävlingarna var matchen mot Jättkowski, Tyskland (Väst), där Mats tog en kote-poäng genom en träff på den vänstra handen. Efter EM deltog han i lägret med Hirakawa-sensei. Då graderade han sig till 2 Dan. Året efter var han med till VM i Paris där han mest grämde sig över förlusten i första lagmatchen mot Australien. EM i London 1986 missade han på grund av att han låg i lumpen. På hösten i november åkte Mats till Japan med en Jordan runt-biljett. Där tränade han tre gånger per dag på polis-Budokan alla dagar utom söndagar. Träning var mycket hård och nivån på övriga som tränade där var minimum 5 Dan. I Japan graderade han sig till 3 Dan. Han jobbade på restaurang för att tjäna ihop pengar till uppehållet. Resan avslutades i september med stopp i Los Angeles och New York. Väl hemkommen i Sverige kunde han triumfera med ett SM-tecken individuellt 1987.

Figur 2 – VM 1988 Sverige-Spanien, fr v Mats Wahlqvist, Joakim Strömsnäs, Per Bjerlow, Leif Svensson jr, Hans Lundberg

Den stora händelsen 1988 var VM i Seoul i juni. Mats nådde där åttondelsfinalen individuellt i en mycket spännande match. Mats tog första poängen med en kote men hans japanske motståndare kvitterade med en hiki-kote som tog på tsuban. Matchen avgjordes sen av motståndaren som gjorde en perfekt katate-men. Som belöning för sin prestation fick Mats emottaga ett individuellt fighting

spirit pris, det första som en svensk tilldelats. Tidigare hade svenskar bara tagit fighting spirit pris i lag vid VM.

I och med Muraoka-senseis ankomst 1989 fick det svenska landslaget en japansk tränare som mer än tidigare fokuserad på att bygga laganda. Muraoka var också den förste, upplevde Mats, som var noga med att man satte rätt man på rätt plats i laget. I och med att Leif Svensson tagit över planering för landslaget innehöll också förberedelserna för årets EM i Amsterdam hade bättre struktur. Väl i Amsterdam var förhållandena perfekta för de tävlande med närhet till en uppvärmningsarena. För Mats var lagtävlingarna en rätt behaglig fram till finalen. Alla matcher var avgjorda innan det blev hans tur som siste man. Men i finalen stod det 2 lika när det var Mats tur att gå upp och möta den franske kaptenen Pruvoust. Till svenskarnas stora glädje kunde Mats avgöra finalen med en de-kote.

Figur 3 - Silverlaget vid EM 1992; fr v bak Alf Dahlback, Solveig Svanholm, Björn Gustavsson, Paul Strehlenert, Leif Svensson jr; fr v mitt Gunilla Hansson, okänd, okänd, Ishigamor-sensei; fr v fram Jens Nilsson, Mats Wahlqvist, Per Bjerlow, Joakim Strömsnäs

EM:et året efter i Berlin 1990 gick inget vidare trots att svenskarna tryckt upp en T-shirt med texten: "First we take Amsterdam then we take Berlin". En text som inte uppskattades av andra länder. VM 1991 i Toronto var inte heller speciellt lyckat dock träffade man Börje Salming på planet dit. Efter VM åkte flera av deltagarna runt i USA på semester. Årets avslutades med det andra SM tecknet individuellt. Vid EM i Barcelona 1992 var laget mer taggat och förlorade bara finalen mot ärkefienden Frankrike. Mats tog ett EM-brons individuellt. På sommaren reste Mats till Japan med hjälp av ett stipendium från Polisen. På hösten tog han sitt tredje individuella SM tecken.

Vid EM 1993 nådde Mats sin största individuella framgång genom att vinna finalmatchen individuellt mot en australiensare som representerade UK efter en 16 minuter lång match. Följande år av VM94 och EM95 gav inga resultat men i EM96 i Miskolc, Ungern, tog Mats sin andra bronspeng individuellt. Året avslutades med ett fjärde individuellt SM-tecken. 1997 fick han och laget ett silver i B-gruppen på VM. Ytterligare en kvartsfinal blev det i Basel 1998 mot ungraren Baranyi. Här åkte Mats på en

varning som han inte förstod. Information om den nya regel som införts som innebar att man inte fick nudda svärdet ovanför tsuba i tsuba-zeriai hade inte nått svenskarna förrän dagen innan tävlingarna. EM i Lourdes 1999 innebar ånyo en kvartsfinalförlust för Mats. Mats avslutade sin landslagskarriär med VM i Glasgow 2003.

Figur 4 - Mats Wahlqvist med tredje pris individuellt vid EM i Barcelona 1992

Ganska tidigt fick Mats ta på sig ett tränaruppdrag i SSIF. Runt 1985 hade de flesta av det gamla gardet i SSIF avslutat sina kendokarriärer eller flyttat från Stockholm. Mot slutet av 80-talet blev läget prekärt för många Stockholmsklubbar och i och med det gick SSIF upp i den nybildade Föreningen Stockholms Kendo Allians. Mats har fortsatt att vara tränare där fram till i dag.

Året var 2004 när Mats som förste svensk klarade sin 7 Dan gradering Kyoto. Den graderingen blev vägen in till en domarbana internationellt som började vid EM 2008 och VM 2009 och har fortsatt tills nu. Mats har också erhållit tränargraderna Renshi 2007 och Kyoshi 2019.

En tid var Mats med i Kendosektionens styrelse, som ledamot 89-90 och suppleant under ett antal år under 90-talet.

Mats bästa kendoögonblick är:

- Vinsten i Åbo 1993
- 7 Dan graderingen i Kyoto
- Uttagen att vara domare vid VM i Sao Paolo

Mats sämsta kendoögonblick var den gång i Seoul när han glömde kameran i taxin. När han upptäckte det blev han uppmanad åka till en lokal radiostation för att efterlysa kameran. Samtidigt återvände taxin till hotellet och återlämnade kameran.

Bästa svenske manliga kendoka i Mats ögon var Björn Gustavsson, kvinnlig dito är Michiko Komaki.

Han pekar ut tre riksinstruktörer som varit speciella för honom: Muraoka-sensei för det mentala runt att bygga ett lag, Ishibashi-sensei för hans teknik och Fujimoto-sensei för hans förmåga att leda träningar.

Nedtecknat av Hans Lundberg i januari 2023